

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniae, 1525

VD16 F 1240

XXVI. Item Petrus dicit omnibus christianis, ut uirtutes annuncietis eius qui de tenebris uos uocauit in admirabile lume[n] suum. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS TERTIVS

adhuc uelatū est euangeliū nostrū, in his quæ pereunt uelatū est. Ecce pergit adhuc populus de ministerio suo loqui, quod erat sibi cōmissum gentiū docendarū gratia. Quare tantū abest ut is locus quicūq; faciat pro Luthero, ut etiā plurimū aduersetur ei. Nā ut hic de ministerio doctrinæ euangelicæ sibi de legato gloria, ita passim hoc ipsum in omnibus ferme facit epistolis. Habet identidē & in priori eplā cap. 4. similia quædā uerba quū dicit, Sic nos existimet homo, ut ministros Christi & dispensatores mysteriorū dei. Quæ profecto neutiq; intelligenda sunt de singulis Corinthiis, fuisse dicta, sed de Paulo I. Cor. 4 & Appollo dūtaxat, quēadmodū inferius aperte Paulus docet in I. Cor. 3. Hæc autē fratres per figurā transtuli in me ipsum & in Appollo propter uos. Et illos ipsos cap. præcedenti ministros Christi uocat. Quis (inquit) est Paulus? Quis autē Appollo, nisi ministri per quos credidistis. At huius ministerij functio, nō erat singulis de populo cōmunis, quēadmodū (opinor) dilucide superius ostendimus. Falsum est igitur quod Lutherus impudenter affirmat, nēpe dixisse Paulū illa uerba de

XXVI. singulis christianis.

“ Item Petrus dicit omnibus christianis, ut uirtutes annuncietis eius qui de tenebris uos uocauit in admirabile lumē suum. Quis christianorū non est uocatus de tenebris? At huius est & ius & potestas imo necessitas annunciandi uirtutem sese uocantis.

Non opinor his uerbis Petrū hoc fuisse molitū, ut quisq; Sacerdotū est christianus concionaretur plæbi. Nā id pastore officium esse manifeste docet ipse Petrus cap. 5. sequenti. Presbyteros (inquit) qui inter uos sunt obsecro qui sum & ipse presbyter, pascite quantum in uobis est gregē Christi, curā illius agētes. Ecce ad presbyteros spectare uult, ut pascant, hoc est doceant, regant & curent gregē, non autē ad singulos de grege. Gregis enim est regi, doceri, curari potius. Sed neq; cuiq; nisi uocato docendi munus usurpare licet, quantumuis doctus, eruditus uel fuerit. Quod & Lutherus ipse testatur in cōmentarijs ad Galathas, si tamen uelit agnoscere sua uerba.

Quidā (inquit) nisi doceant, stultissima cōscientia credunt sese

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXXVII.

pecuniā domini sui abscondere, & reos esse damnationis. O bone frater, uno uerbo Christus te liberat ab hac quærela. Vide euangelium quod dicit sic, Vocatis seruis tradidit illis bona sua, uocatis inquit. Quis autē te uocauit? Expecta uocantem. Interim esto securus, Imo si esies sapientior ipso Solomone & Daniele tamen nisi uoceris, plus quā infernū fuge, ne uerbum effundas. Si tui eguerit uocabit te, si nō uocabit, nō te rumperet scientia tua. Hæc Lutherus.

Nemo igitur, etiam Lutheri sententia, ius habet docendi,

priusquā uocetur. Id quod fusius axiomate sexto monstraui-
mus. **Q** si doctis & eruditis id non liceat, quanto minus indoctis, Simplices idis
otæ poti⁹ exē
plo q̄ uerbo
docebunt.

quales in toto christiano grege non est dubiū quin sint innumeri. Non hortatur itaq; Petrus illis uerbis nunquamq; christianum, ut publice doceat euangeliū Christi, sed uita potius & conuersatione Christū annunciet, quemadmodū & subdit continenter, Conuersationē (inquit) uestrā habete honestam I. Petri. 2. inter gentes, ut in hoc quod obtrectant uobis quasi maleficis ex bonis operibus æstimantes uos, glorificent deum in die uisitationis. Et istud certe est annunciare uirtutes eius, qui de nebris eos uocauit in admirabile lumen suū. Nihil ergo locus ille Petri Luthero suffragatur.

XXVI

¶ Hoc quidē fieri debere concedimus, ne simul multi loquantur etiam si omnes eandē loquendi potestatem habeant. Nam & Paulus erat dux uerbi, Act. 14. quo loquente Barnabas tacebat. Sed nunquid ideo Barnabæ non erat ius & necessitas loquendi?

Quantū Barnabæ fuerat ius & potestas docendi, nimirū quod is a spiritu sancto segregatus in id ministerij fuerat una cū Paulo, non tamen oportet ut singuli christiani, qui nec ita missi sunt, nec docendi gratiam acceperunt, ius habeant & docendi potestatem. Acto. 13.

Oportet inquit iuxta apostolū. 1. Corinth. 14. omnia honeste & secundū ordinem fieri in nobis. Sed per hoc æqualitas ministerij non tollitur, imo confirmatur. Ideo enim necessarius est ordo loquendi, quod omnes potestatem habent loquendi. Si enim unus tantum haberet potestatem loquendi, quid de or-

K